

Hymne

Je staat aan de start, ben je rustig of vliegen de zenuwen door je keel,
Twijfel overvalt je een beetje, kan ik het aan of is het toch teveel?
Daar is de toeter ten teken van de start, ja nu is het echt begonnen,
Ach nog 10, 14,8 of 27,5 kilometer en je hebt de Smokkeltrail overwonnen!

Van de atletiek naar de voetbalvelden en daarna op naar de muziek,
op het podium vier saxofoons die jou gebruiken als hun publiek.
Een beetje cultuur snuiven rondom een oude boerderij is een mooi gebaar,
dan de straat oversteken en de paardenbak met hindernissen staat voor je klaar!

Het mooie riviertje de Dinkel vormt dan jouw leidraad met al haar kronkelende bochten,
Met gras maar ook soms modder dus niet geschikt voor droge voettochten.
Tussendoor kom je langs een hoge boswal met paddenstoelen bezaaid te zwerven
En tussen hooibergen en schuren door over twee eeuwenoude boerenerven.

Twee vrijwilligers zorgen ervoor dat je veilig in het zompige grasland van de Welp komt,
dan een landgoed waar zwarte pony's met lange staarten staan samengedromd.
Over een fraai wit houten fietsbruggetje moet je de Dinkel voor de derde keer oversteken,
twee kleine bosjes aan weerszijden van een klein erf vormen dan een lappendeken.

Op een langgerekte baan vliegen aarde en kloten soms in het rond,
Vooruit Losser is de naam van de vereniging van de klootschietbond.
Hemelsbreed is het maar een afstand van 1,5 kilometer vol met dennenlucht
maar moet er in de Zandbergen door alle lussen 4,5 kilometer worden overbrugd.

Hymne

Na ruim 10 kilometer markeren op de Grensweg de vlaggen de overgang,
van Nederland ga je Duitsland in en houdt een grenscommies je in bedwang.
De taal verandert maar met de term 'durch den Graben' weet je wat er wordt bedoeld,
voor jou geen probleem want de sloot staat altijd droog dus je raakt niet weggespoeld.

De sloot weer uit op naar de Mariakapel en poseren voor de fotoshoot,
vervolgens verder over het bospad en lopen jullie het splitsingspunt tegemoet.
De 14,8 kilometer slaat linksaf richting Reiterhof Aarnink voor het laatste deel,
rechtsaf richting het imposante klooster Bardel voert de lange trail.

Hé, bij het klooster kom je nog een atletiekbaan van gravel tegen,
Daarna het Kommiezenpad, nog weer een stuk diepe sloot en verder landwegen.
Vervolgens doemt er een tentje op met allerlei lekkers om de accu weer op te laden,
de pauzeplaats voorbij stuurt een vrijwilliger je weer op de bospaden.

Het opschrift 'am Bach vorbei' stuurt je het kale maisland op langs een beek,
pas op het is er glad want een klein smal bruggetje zorgt er voor de oversteek.
Daarna om een Duits erf en over bouwland met gewassen langs een boswal,
het jachtseizoen is geopend dus daar klinkt misschien wel hoorngeschal.

Dan de grote driehoek in het Bentheimer Wald, pas op het kan gevaarlijk zijn,
je kunt het pech noemen of geluk want misschien zie je wel een everzwijn!
Een juweeltje om te zien is de zandafgraving met de grote waterplas,
geniet ervan dus je kunt gaan wandelen of in een hele rustige looppas.

Hymne

Het laatste stukje Duitsland voert je naar Reiterhof Aarnink en de groene grensovergang,
bij mooi zonnig weer loop je tegen die tijd al weer richting de zonsondergang.

Oei daar staat weer zo'n hokje en twee commiezen zijn ook van de partij,
een pakje boter krijg je daar maar niets anders smokkelen want anders 'ben je erbij'!

De laatste keer over de Dinkel en daar direct dicht aan de boorden is een grote waterbak,
zet je een stap teveel naar rechts dan hoor je een grote plons en je hebt een nat pak!

Het laatste boerenerf wordt gepasseerd en ze hebben daar een hele grote stier,
de boer heeft bezworen 'geen centje pijn want het is een heel mak dier!

Nog langs een laatste houtwalletje en een aantal paardenweiden worden doorkruist
je hoort de speaker en de muziek al, je weet je bent dichtbij de finish dat is juist.

Het laatste sponsorbord komt in beeld, door kwekerij Imenhof het 'Smokkelbosje' genoemd,
weer een bewijs dat in deze streken het smokkelen toch nog steeds wordt geroemd.

De laatste vrijwilliger leidt je het fietspad op eindelijk weer asfalt onder de schoenen,
je draait de atletiekaccommodatie weer op je kunt de finish boog al bijna zoenen.

Om alles te kunnen bolwerken dacht je; misschien is het teveel,

Maar je hebt het gedaan, echt gedaan, je liep de Twentse Smokkel Trail.